

ПОВЈЕСЋА ЂЕ МОУОЈ

А трајит йнтрун сат уому ку мујерја. Думњезау љ-а дат ун копил. Копилу са йнсурат дупа ђ-а мурит пјринцй. С-а йнсурат ку о фатѧ фрумуасѧ. Аша а трајит ји мултѧ времје.

Бѧрбату сѧ йнболнѧвит ш-а мурит.

Ла петрећере мујерја сѧ кйнтѧ дупѧ уому-су ши сѧ вајтѧ кѧ-ј парерѧу ђе јел, ши н-аре ку каре сѧ лукрје.

А вењит времја ђе сѧћерат, с-а дус сйнгурѧ мујерја тот пљйнгйнд ши вѧјтйнд кѧ н-аре каре сѧ-ј ажуће. А сѧћерат ја пѧнѧ амѧаз ш-а фѧкут мулц полуођ, нума ну шћйје сѧ-ј љеће ка сѧ факѧ знуопј. Аша пљйнгйнд ши вѧјтйнд сѧ зѧујтѧ ја одатѧ йн уормѧ ши вјеће знуопји. Ј-а дат ји йн гйнд кѧ уому-су с-а фѧкут моруој ши ј-ажутѧ ла сѧћерат.

Дупѧ кйћева зйље с-а дус ла фйн, туот пљйнгйнд ши вѧјтйнд кѧ н-аре кѧре сѧ-ј ажуће.

Аша мјергйнд пје друм с-арункѧ йндѧрѧт ши вјеће ун кйње. Одатѧ ји сѧ апруопије кйњйљи ш-о апукѧ ђе крѧцан, ши йј рупје ћоку ла крѧцан. Кйнд ажунс ла луок а пљекат с-адуне фйну, ши дупѧ аја а трабујит сѧ факѧ клаје. Вјеће ја кѧ ну пуаће сѧ факѧ сйнгурѧ клаја, ш-а пљекат сѧ пљйнгѧ ши са сѧ вајтѧ кѧ ну пуаће сйнгурѧ сѧ лукрје. Одатѧ йл вјеће пје уому-су пје клаје ши ј-ажутѧ. Сѧ рйће јел, сѧ рйће ја. Атунћ ја вјеће ла јел йн ђйнц ћоку ла крѧцан. Ђелуок ј-а дат йн гйнд кѧ уому-су с-а фѧкут моруој. А фйршит ји клаја ши мујерја а пљекат акасѧ.

А луат кѧтран ши тѧмйје ш-апус пје кѧрбуњ ш-афумат касѧ.

Дупѧ аја уому-су ну мѧј с-а фѧкут моруој.

Ја а рѧмас повјесћйнд ши тот ку јел йн гйнд.

Мѧрица алу Бѧћилѧ, ђин сату Јасиково

ПРИЧА О ВАМПИРУ

У једном селу живела је породица, која је имала једног сина. После смрти родитеља син се оженио. Оженио је лепу девојку са којом је живео дуги низ година.

После неког времена муж се разболео и премину. На погребу жена је за њим плакала и нарицала, што је остала сама, без њега и његове помоћи.

Стигло је време жетве, и она је кренула сама у сузама и јаукама јер помоћ није имала ниоткуда. Жњела је она до поднева, и направила је велике гомиле, али није знала да направи снопове. Тако уплакана погледала је уназад и видела гомилу снопова. Досетила се она да се њен покојни супруг повамперио, дошао и помогао.

После неколико дана кренула је сва уплакана и јаукама, јер нема ко да јој помогне да сакупи сено. Док је корачала, осећала је да је неко прати. Кад се окренула видела је куче које се приближило и зубима откинуло парче сукње. Кад је стигла на ливади, почела је да сакупља сено. После тога је требала да од сена направи пласт. Видела је да то не може сама да уради и почела је да плаче.

Једног момента је угледала свог мужа на пласту сена, како формира пласт. Смеши јој се он, смеши му се и она. Тада је видела у зубима парче своје сукње. Тог тренутка је схватила да се њен муж повамперио. Какад су завршили пласт, жена је пошла својој кући.

На комад жара ставила је мали грумен катрана и комад тамјана и тиме окадила кућу.

После тога муж се више није повамперио.

Остала је да причу прича и да на њега мисли.

Марица Тауз, село Јасиково код Мајданпека.

